

[Elsa-Merete Ross.]

rende internationale forhold, at civilforsvaret udbygges så rationelt og effektivt som muligt og i højere grad end før også lægges an på beskyttelse mod de nye krigsvåbens ødelæggelsesmuligheder.

Selv om der i den nugældende lov er mulighed for at benytte civilforsvaret ved alvorlige fredstidskatastrofer, finder jeg den nye og mere vidtgående bestemmelse i § 1, stk. 2, værdifuld.

Selv om der skulle finde internationale aftaler sted om standsning af forsøgs-eksplosioner, mener jeg, at vi efter den senere tids mange russiske forsøgs-eksplosioner, som blev planlagt, medens man forhandlede om fuldstændigt ophør af forsøg, er blevet så skeptiske over for, hvad der alligevel kan ske, at det er beroligende, at der i bemærkningerne gøres opmærksom på, at para-graffen også tager sigte på sådanne ulykker, som samfundet kan blive udsat for som følge af den nyere tids tekniske udvikling. Her tænker man vel ganske særlig på radioaktivt nedfald.

Angående begrænsningen af politimestre-nes civilforsvarsmæssige opgaver og overflytning af visse opgaver til kommunerne, som det nedsatte udvalg jo har været enig om, har mit parti intet at indvende.

Der er tale om at etablere en særlig hjælpetjeneste inden for politiet. Dets personel skal bestå dels af frivillige, dels af overførte fra ældre årgange af civilforsvarskorpset og endelig af udskrevne værnepligtige til civilforsvaret.

Jeg forstår udmærket, at det kan være ønskeligt, at indsatsen inden for visse dele af civilforsvaret, som f. eks. den kommunale hjælpetjeneste og politiet, ikke alene baseres på frivilligt mandskab. Jeg vil dog gerne spørge den højtærede minister, om der ikke er visse vanskeligheder forbundet med et samarbejde mellem disse tre kategorier af folk, som vil være meget forskellige af alder, en del forskellige med hensyn til uddannelse og måske også ret forskellige i deres indstilling over for de opgaver, de skal løse.

Den i § 31 foreslåede værnepligt, hvorefter værnepligtige, som enten trækker frinum-mer eller bliver kasseret, skal stå til rådighed for civilforsvaret, gennemgå en grund-uddannelse på 200 timer og have pligtig

tjeneste 50 timer om året i 2 år, betegner den højtærede minister som meget lempelig. Det kan jeg være enig med ham i. Så vidt jeg har forstået, lærer man under uddan-nelsen mange nyttige ting: førstehjælp, brandslukning o. s. v., som det kan være godt at vide besked om i tilfælde af både mindre og større katastrofer. I udvalget kan vi forhåbentlig få nærmere oplysninger om, hvordan de 200 timers uddannelse bliver tilrettelagt, om det skal ske i eller uden for arbejdstiden, om uddannelsen færdiggøres på kortere eller længere tid, og lignende spørgsmål.

De mange enkeltheder i lovforslaget mener jeg egner sig bedst til drøftelse i et udvalg, og på mit partis vegne kan jeg tilsige velvillig behandling af lovforslaget i et sådant udvalg.

O. Mathiasen: Det foreliggende lovforslag og den redegørelse om civilforsvarets stilling og de fremtidige planer, som den højtærede indenrigsminister gav her i det høje ting den 2. november, har — det skal jeg ind-rømme ærligt — virket meget deprimerende på mig, og jeg tror, det samme gælder andre ærede medlemmer i det høje ting. Jeg spørger mig selv: er forholdene i denne verden virkelig blevet således, at det må anses for opportunt og nødvendigt at træffe sådanne forberedelser til krig, som der her er tale om? Er det virkelig nødvendigt, at vi nu, bare 16 år efter at vi hørte de sidste varselssirener hyle over vore hoveder, alle-rede skal forberede os på at lade dem hyle igen i en disharmonisk symfoni iblandt kirkeklokkeklang?

Der foresvæver mig en erindring om en udtalelse, som to store statsmænd i 1941 sendte ud over den krigshærgede, freds-tørstende verden. De sagde, at når denne krig var forbi, skulle der skabes en sådan fred, at folkene blev befriet for frygt og nød. Jeg mener at kunne konstatere, at det er frygten for fremtiden, som ligger bag dette lovforslag, frygten for, at en ny krig skal komme over vore hoveder, og at vi i så fald står værgeløse, prisgivet alle onde magter, hvorfor vi må prøve på at redde vore landsmænd og os selv i det om-fang, det er muligt.

Jeg forstår den kollega af mig, som i sidste weekend sagde, at hun faktisk fandt